

Auf Wiedersehen, Köln!

Aikuislukion suomen opettajan työ on kansainvälistä ja värikästä; luokassa voi kuulla kymmeniä eri kieliä ja kohdata eri maista ja kulttuureista tulevia opiskelijoita. Opiskelija on tullut yleensä aikuisena uuteen maahan ja oppimaan uutta kieltä. Hän on vieraassa kulttuurissa ja usein myös sellaisen kielen ympäröimänä, jota hän ei ymmärrä täysin. Miten voisin opettajana ymmärtää opiskelijoitani paremmin tässä haastavassa tilanteessa? Tietenkin lähtemällä itse Erasmus+ -opetusvaihtoon uuteen paikkaan kokeilemaan, miltä tuntuu olla vieraan kielen puheensorinan keskellä ja koettaa kuitenkin selvittää uudessa ympäristössä ja uusissa tilanteissa.

Kesken lukuvuoden päätöskiireiden pakkasin matkalaukkuni ja lähdin kohti Saksaa tarkoitukseni tutustua suomen opetukseen Kölnin yliopistossa ja Suomi-koulussa. Tarkoitukseni oli päästä näkemään paitsi aikuisten, myös hieman nuorempien kieltenoppijoiden oppimista ja opetusta. Kölnin yliopisto on yksi Euroopan vanhimmista yliopistoista, ja sen noin 50 000 opiskelijan joukosta pieni mutta innokas opiskelijaryhmä oli valinnut pää- tai sivuaineekseen suomen kielen ja kulttuurin tai opiskeli pelkästään suomen kielikursseja. Niinpä suuntasin skandinaavisten kielten ja fennistiikan laitokselle kainalossani kilokaupalla kantamuksia: Jyväskylän-aiheisia esitteitä, karttoja ja tietysti Pandan lukuja ja suklaita.

Neljän päivän aikana pääsin opettamaan suomea ja Suomen kulttuuriin liittyviä asioita niin kieliopintojen alkuvaiheessa oleville kuin pidemmällekin ehtineille suomen taitajille. Suomen maantuntemuksen – *landeskunden* – Finnisch A -tason kurssilla kerroin kauniista ja idyllisestä Keski-Suomesta ja Jyväskylän seudun koulutustarjonnasta – ja tietysti omasta työpaikastani. Opiskelijoita kiinnosti erityisesti Suomen ilmainen kouluruokailu sekä kännyköiden käytön säännöt kouluissamme.

Toisen vuoden opiskelijoille esittelin Finnisch B -tason kurssilla Jyväskylän harrastus- ja vapaa-ajanviettomahdollisuuksia. Näissä tilanteissa ymmärtää itsekkin, kuinka upeat puitteet meillä on niin talvella järvenjäällä luisteluun kuin kesäisin metsässä lenkkeilyyn tai ihan vain linnunlaulun kuunteluun. Tuoreet marjat voi poimia vaikka aamupuuroon suoraan takametsästä ja lenkin jälkeen voi pulahtaa vilpoisaan järveen, kun lähes joka puolella liplattaa vesistöjä.

Pisimmälle opinnoissaan oleville Finnisch D -tason opiskelijoille olin koonnut tuhdin tietopaketin Jyväskylän arkkitehtuurista ja muotoilusta. Ihmettelimme yhdessä upeiden vanhojen puutalojen vähäisyyttä ja Alvar Aallon suunnitteleminen kohteiden huikeaa määrää. Aikamatka pienestä maaseutupaikkakunnasta Suomen Ateenaksi ja liikuntapääkaupungiksi ei tahtonut millään mahtua yhteen kaksoistuntiin. Joukossa oli myös Jyväskylässä käyneitä ja opiskelleitakin opiskelijoita, joten ajatustenvaihto kiinnostavista kohteista oli varsin antoisaa.

Kaikkein käytännönläheisintä ja itsellenikin omasta työstäni poikkeavinta oli vierailu Kölnin Suomi-koulussa. Vuonna 1977 perustettu koulu toimii seurakunnan tiloissa kaupungissa asuvien, sukujuuriltaan suomalaisten yhteisöllisenä kohtaamispaikkana. Ryhmissä on lapsia ja nuoria, joilla toinen vanhemmista on suomalainen, ja osallistujien ikäjakauma on vauvoista teini-ikäisiin. Pääsin mukaan 8-16-vuotiaiden kerran kuussa kokoontuvan ryhmän tapaamiseen, ja kevätlukukauden viimeisen tapaamisen kunniaksi lapset ja nuoret paistoivat munkkeja.

Toimintatapa on hyvin käytännönläheinen, ja tapaamisissa on leivottu ja kokkailtu, pelattu lautapelejä ja keskusteltu – tietysti suomeksi. Itse pidin ryhmälle Jyväskylä-aiheisen tietovisan, ja lasten ja nuorten ilmeet olivat iloisia, kun ojensin heille herkulliset palkinnot – Pandan lakut ja suklaat! Oli mukavaa kuulla myös jälkikäteen palautetta, että Jyväskylä vaikuttaa niin kivalta ja monipuoliselta paikalta, että siellä olisi hienoa pistäytyä seuraavalla Suomen-visitillä.

Opetusvaihtoviikkoni – kuten kaikki kiva aina – meni aivan liian nopeasti, sillä olisin mielelläni jatkanut hyvin alkuun lähtenyttä vierailuani pidempänäkin vaihtojaksona. Onneksi päätin lähteä ja haastaa itseni, sillä matka oli valtavan antoisa. Saksan kielen taitoni ei poistunut viikon aikana paksusta ruosteestaan, jossa se on ollut omien lukio-opintojeni jälkeen, mutta sain uusia elämyksiä, ihania muistoja ja myös kontakteja, jotka toivottavasti johtavat myöhemmässä vaiheessa jatkuvaan yhteistyöhön. *Auf Wiedersehen, Köln!*

Niina Eloranta

Jyväskylän aikuislukion äidinkielen ja kirjallisuuden lehtori

suomi toisena kielenä opettaja

A-tason suomen ryhmä ja minä.

D-tason suomen ryhmä ja minä.

Kölnin Suomi-koulun oppilaat Jyväskylä-tietovisakysymysten äärellä.

Kölnin yliopisto.